

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/518

ze dne 19. března 2019,

kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009, pokud jde o některé poplatky za přeshraniční platby v Unii a poplatky za konverzi měny

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Od přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2560/2001 ⁽⁴⁾ a (ES) č. 924/2009 ⁽⁵⁾ se poplatky za přeshraniční platby v eurech mezi členskými státy eurozóny výrazně snížily, takže jsou nyní v převážné většině případy zanedbatelné.
- (2) Přeshraniční platby v eurech prováděné z členských států mimo eurozónu nicméně představují přibližně 80 % všech přeshraničních plateb, jež jsou z těchto členských států prováděny. Poplatky za takové přeshraniční platby zůstávají příliš vysoké ve většině členských států mimo eurozónu, přestože mají poskytovatelé platebních služeb, kteří se v nich nacházejí, přístup k týmž účinným infrastrukturám, umožňujícím zpracování těchto transakcí s velmi nízkými náklady jako poskytovatelé platebních služeb, kteří se nacházejí v eurozóně.
- (3) Vysoké poplatky za přeshraniční platby nadále představují překážku, jež brání plnému začlenění podniků a občanů v členských státech mimo eurozónu do vnitřního trhu a ovlivňuje jejich konkurenceschopnost. Tyto vysoké poplatky jsou příčinou toho, že v Unii přetrvávají dvě kategorie uživatelů platebních služeb: uživatelé platebních služeb, kteří využívají výhod jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA), a uživatelé platebních služeb, kteří za své přeshraniční platby v eurech platí vysoké ceny.
- (4) Aby bylo usnadněno fungování vnitřního trhu a byla odstraněna nerovnost mezi uživateli platebních služeb v členských státech eurozóny a členských státech mimo eurozónu, pokud jde o přeshraniční platby v eurech, je nutné zajistit, aby poplatky za přeshraniční platby v eurech v rámci Unie byly uvedeny v soulad s poplatky účtovanými za odpovídající vnitrostátní platby provedené v národní měně členského státu, v němž se nachází poskytovatel platebních služeb pro uživatele platebních služeb. Má se za to, že poskytovatel platebních služeb se nachází v členském státě, v němž poskytuje své služby uživateli platebních služeb.
- (5) Jsou-li v členském státě plátce a v členském státě příjemce používány odlišné měny, poplatky za konverzi měny přeshraniční platbu výrazně zdražují. Článek 45 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ⁽⁶⁾ stanoví požadavek, aby byly poplatky a použitý směnný kurz transparentní, čl. 52 odst. 3 této směrnice uvádí požadavky na informace týkající se platebních transakcí upravených rámcovou smlouvou a čl. 59 odst. 2 této směrnice se týká požadavků na informace týkající se poskytovatelů, kteří nabízejí služby konverze měny

⁽¹⁾ Úř. věst. C 382, 23.10.2018, s. 7.⁽²⁾ Úř. věst. C 367, 10.10.2018, s. 28.⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. února 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 4. března 2019.⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2560/2001 ze dne 19. prosince 2001 o přeshraničních platbách v eurech (Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 13).⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 ze dne 16. září 2009 o přeshraničních platbách ve Společenství a zrušení nařízení (ES) č. 2560/2001 (Úř. věst. L 266, 9.10.2009, s. 11).⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

v bankomatu nebo v místě prodeje. Tyto požadavky na informace nezajišťují dostatečnou transparentnost a srovnatelnost poplatků za konverzi měny v situacích, kdy jsou v bankomatu nebo v místě prodeje nabízeny alternativní možnosti konverze měny. Tento nedostatek transparentnosti a srovnatelnosti brání konkurenci, která by snížila poplatky za konverzi měny, a zvyšuje riziko, že si plátcí zvolí nákladné možnosti této konverze. Je proto nezbytné zavést další opatření, která ochrání spotřebitele před nepřiměřeně vysokými poplatky za služby konverze měny a zajistí, aby byly spotřebitelům poskytnuty informace, jež ke zvolení nejlepší nabídky konverze měny potřebují.

- (6) Tato opatření by měla být přiměřená, vhodná a nákladově efektivní, aby se zajistilo, že účastníci trhu nebudou muset uskutečnit nepřiměřeně velké investice, aby přizpůsobili svou platební infrastrukturu, zařízení a postupy pro účely větší transparentnosti. Zároveň by v případech, kdy má plátce v bankomatu nebo v místě prodeje k dispozici různé možnosti konverze měny, měly poskytované informace umožňovat srovnání tak, aby mohl plátce učinit informované rozhodnutí.
- (7) Aby bylo dosaženo srovnatelnosti, měly by být poplatky za konverzi měny u všech karetních plateb vyjádřeny stejně, to jest jako procentní přírážky k posledním dostupným referenčním směnným kurzům Evropské centrální banky (ECB). V případě konverze mezi dvěma měnami jinými než euro by tato přírážka mohla vycházet z kurzu odvozeného ze dvou kurzů ECB.
- (8) V souladu s obecnými informačními požadavky týkajícími se poplatků za konverzi měny stanovenými ve směrnici (EU) 2015/2366 musí poskytovatelé služeb konverze měny zveřejnit informace o svých poplatcích za konverzi měny před iniciací platební transakce. Poskytovatelé služeb konverze měny v bankomatu nebo v místě prodeje by měli poskytovat informace o svých poplatcích za tyto služby jasným a přístupným způsobem, například tím, že poplatky vyvěsí u přepážky nebo digitálně na terminálu či na displeji v případě nákupů online. Kromě informací uvedených v čl. 59 odst. 2 směrnice (EU) 2015/2366 by před iniciací platby tito poskytovatelé měli poskytnout výslovné informace o částce, která má být vyplacena příjemci v měně používané příjemcem, a o celkové částce, kterou má plátce zaplatit, v měně účtu plátce. Částka, která má být vyplacena v měně používané příjemcem, by měla vyjadřovat cenu kupovaného zboží a služeb a může být zobrazena u pokladny spíše než na platebním terminálu. Měna používaná příjemcem je obecně místní měna, ale v souladu se zásadou smluvní volnosti to v některých případech může být jiná měna Unie. Celková částka, kterou má plátce zaplatit v měně účtu plátce, by se měla skládat z ceny zboží nebo služeb a poplatků za konverzi měny. Obě částky by navíc měly být doloženy na účtence nebo na jiném trvalém nosiči.
- (9) S ohledem na čl. 59 odst. 2 směrnice (EU) 2015/2366, pokud je služba konverze měny nabízena v bankomatu nebo v místě prodeje, měl by mít plátce možnost tuto službu odmítnout a zaplatit místo toho v měně používané příjemcem.
- (10) Aby měli plátcí možnost porovnat si poplatky za různé možnosti konverze měny v bankomatu nebo v místě prodeje, měli by poskytovatelé platebních služeb plátců zahrnovat plně srovnatelné informace o platných poplatcích za konverzi měny nejen v podmínkách svých rámcových smluv, ale měli by tyto informace také zveřejnit na široce dostupném a snadno přístupném elektronické platformě, zejména na svých internetových stránkách, na svých stránkách pro klientské internetové bankovníctví a v aplikaci pro mobilní bankovníctví, a to snadno srozumitelným a přístupným způsobem. To by zajistilo vytvoření srovnávacích internetových stránek, které by spotřebitelům usnadnily srovnávání cen při cestách či nakupování v zahraničí. Poskytovatelé platebních služeb plátců by navíc měli plátcům připomenout platné poplatky za konverzi měny v případě, že provádějí karetní platbu v jiné měně, a to prostřednictvím široce dostupných a snadno přístupných elektronických komunikačních kanálů, například zpráv SMS, emailů nebo oznámení v aplikaci pro mobilní bankovníctví plátce. Poskytovatelé platebních služeb by se měli s uživateli platebních služeb dohodnout na elektronickém komunikačním kanálu, jehož prostřednictvím budou poskytovat informace o poplatcích za konverzi měny, přičemž musí zohlednit, prostřednictvím kterého kanálu mohou plátce kontaktovat nejefektivněji. Poskytovatelé platebních služeb by také měli přijmout žádost uživatelů platebních služeb, kteří si nepřejí dostávat elektronické zprávy s informacemi o poplatcích za konverzi měny.
- (11) V situacích, kdy plátce zůstává v zahraničí delší dobu, například když je vyslán do zahraničí nebo tam studuje, nebo kdy plátce pravidelně používá kartu k nákupům online v místní měně, je vhodné zasílání pravidelných upomínek. Povinnost poskytovat takovéto upomínky by nevyžadovala nepřiměřené investice za účelem přizpůsobení stávajících podnikatelských postupů a infrastruktury pro zpracování plateb poskytovatele platebních služeb a zajistila by, aby byl plátce lépe informován při zvažování různých možností konverze měny.

- (12) Komise by měla Evropskému parlamentu, Radě, ECB a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru předložit zprávu o uplatňování pravidla pro harmonizaci nákladů na přeshraniční platby v eurech a nákladů na vnitrostátní transakce v národních měnách a o efektivitě požadavku poskytovat informace o konverzi měny stanovených v tomto nařízení. Komise by rovněž měla analyzovat další možnosti (a technickou proveditelnost těchto možností) rozšíření pravidla o stejných poplatcích na všechny měny Unie a dalšího zvýšení transparentnosti a srovnatelnosti poplatků za konverzi měny a také možnost, aby jiné subjekty než poskytovatel platebních služeb plátce mohly aktivovat či deaktivovat možnost přijmout konverzi měny.
- (13) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu přeshraniční povahy plateb může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení (ES) č. 924/2009

Nařízení (ES) č. 924/2009 se mění takto:

1) Článek 1 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Toto nařízení stanoví pravidla pro přeshraniční platby a transparentnost poplatků za konverzi měny v Unii.“;

b) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Aniž je dotčen první pododstavec tohoto odstavce, použijí se články 3a a 3b na vnitrostátní a přeshraniční platby, které jsou denominované buď v eurech, nebo v národní měně členského státu jiné než euro a které zahrnují službu konverze měny.“

2) V článku 2 se bod 9 nahrazuje tímto:

„9) „poplatkem“ jakákoliv částka účtovaná uživateli platebních služeb poskytovatelem platebních služeb, která je přímo nebo nepřímo spojená s platební transakcí, jakákoliv částka účtovaná uživateli platebních služeb poskytovatelem platebních služeb nebo subjektem poskytujícím služby konverze měny v souladu s čl. 59 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 (*) za službu konverze měny, nebo kombinace výše uvedených částek;

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).“

3) Článek 3 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Poplatky účtované poskytovatelem platebních služeb uživateli platební služby za přeshraniční platby v eurech jsou stejné jako poplatky účtované tímto poskytovatelem platebních služeb za odpovídající vnitrostátní platby stejné hodnoty v národní měně členského státu, v němž se poskytovatel platebních služeb uživatele platebních služeb nachází.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Poplatky účtované poskytovatelem platebních služeb uživateli platební služby za přeshraniční platby v národní měně členského státu, který oznámil své rozhodnutí rozšířit uplatňování tohoto nařízení na svou národní měnu v souladu s článkem 14, jsou stejné jako poplatky účtované tímto poskytovatelem platebních služeb uživatelům platebních služeb za odpovídající vnitrostátní platby stejné hodnoty a ve stejné měně.“;

c) odstavec 3 se zrušuje;

d) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Odstavce 1 a 1a se nevztahují na poplatky za konverzi měny.“

4) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 3a

Poplatky za konverzi měny u karetních transakcí

1. S ohledem na požadavek informovat o poplatcích za konverzi měny a použitým směnném kurzu, které mají být poskytnuty podle čl. 45 odst. 1, čl. 52 odst. 3 a čl. 59 odst. 2 směrnice (EU) 2015/2366, vyjadřují poskytovatelé platebních služeb a subjekty poskytující služby konverze měny v bankomatu nebo v místě prodeje ve smyslu čl. 59 odst. 2 uvedené směrnice celkové poplatky za konverzi měny jako procentní přírážku k poslednímu dostupnému referenčnímu směnnému kurzu Evropské centrální banky (ECB). Tato přírážka je plátcí oznámena před iniciací platební transakce.

2. Poskytovatelé platebních služeb rovněž zveřejňují přírážky uvedené v odstavci 1 srozumitelným a snadno přístupným způsobem na široce dostupném a snadno přístupném elektronické platformě.

3. Kromě informací uvedených v odstavci 1 poskytne subjekt poskytující službu konverze měny prostřednictvím bankomatu nebo v místě prodeje plátcí před iniciací platební transakce tyto informace:

a) částku vyplacenou příjemci platby v měně použité příjemcem;

b) částku zaplacenou plátcem v měně účtu plátce.

4. Subjekt poskytující služby konverze měny v bankomatu nebo v místě prodeje zřetelně zobrazí informace uvedené v odstavci 1 na bankomatu nebo v místě prodeje. Před iniciací platební transakce subjekt poskytující služby konverze měny rovněž informuje plátce o možnosti platby v měně používané příjemcem a následné konverzi měny poskytovatelem platebních služeb plátce. Informace podle odstavců 1 a 3 jsou rovněž poskytnuty plátcí na trvalém nosiči po iniciaci platební transakce.

5. Poskytovatel platebních služeb plátce zašle plátcí elektronickou zprávu s informacemi uvedenými v odstavci 1 pro každou platební kartu, kterou poskytovatel platebních služeb plátcí vydal a která se váže na stejný účet, a to bez zbytečného odkladu poté, co poskytovatel platebních služeb plátce obdrží příkaz k výběru hotovosti z bankomatu nebo k úhradě v místě prodeje v jiné měně Unie, než je měna účtu plátce.

Aniž je dotčen první pododstavec, je tato zpráva zaslána ještě jednou každý měsíc, v němž poskytovatel platebních služeb plátce obdrží od plátce platební příkaz ve stejné měně.

6. Poskytovatel platebních služeb se s uživatelem platebních služeb dohodne na široce dostupném a snadno přístupném elektronickém komunikačním kanálu nebo kanálech, jejichž prostřednictvím bude zasílat zprávy uvedené v odstavci 5.

Poskytovatel platebních služeb nabídne uživatelům platebních služeb možnost odmítnout zasílání elektronických zpráv uvedených v odstavci 5.

Poskytovatel platebních služeb a uživatel platebních služeb se mohou dohodnout, že odstavec 5 a tento odstavec se nepoužijí buď v celém rozsahu, nebo zčásti, není-li uživatel platebních služeb spotřebitelem.

7. Informace uvedené v tomto článku se poskytují bezplatně neutrálním a srozumitelným způsobem.“

5) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 3b

Poplatky za konverzi měny v souvislosti s úhradami

1. Pokud poskytovatel platebních služeb plátce nabízí v souvislosti s úhradou službu konverze měny ve smyslu čl. 4 bodu 24 směrnice (EU) 2015/2366, která je iniciována přímo online, nebo prostřednictvím internetových stránek nebo aplikace pro mobilní bankovníctví poskytovatele platebních služeb, informuje poskytovatel platebních služeb s ohledem na čl. 45 odst. 1 a čl. 52 odst. 3 uvedené směrnice plátce před iniciací platební transakce neutrálním a srozumitelným způsobem o předpokládaných poplatcích za služby konverze měny vztahujících se k příslušné úhradě.

2. Před iniciací platební transakce sdělí poskytovatel platebních služeb plátcí jasným, neutrálním a srozumitelným způsobem předpokládanou převáděnou částku v měně účtu plátce, včetně případných transakčních poplatků a poplatků za konverzi měny. Poskytovatel platebních služeb rovněž sdělí předpokládanou částku, která bude převedena příjemci v měně používané příjemcem.“

6) Článek 15 se nahrazuje tímto:

„Článek 15

Přezkum

1. Do 19. dubna 2022 Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě, ECB a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování a dopadu tohoto nařízení, která obsahuje zejména:

- a) hodnocení uplatňování článku 3 tohoto nařízení ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/518 (*) poskytovateli platebních služeb;
- b) hodnocení vývoje objemů a poplatků u vnitrostátních a přeshraničních plateb v národních měnách členských států a v eurech od přijetí nařízení (EU) 2019/518;
- c) hodnocení dopadu článku 3 tohoto nařízení ve znění nařízení (EU) 2019/518 na vývoj poplatků za konverzi měny a dalších poplatků souvisejících s platebními službami pro plátce i příjemce;
- d) hodnocení odhadovaného dopadu změny čl. 3 odst. 1 tohoto nařízení tak, aby zahrnoval všechny měny členských států;
- e) hodnocení, do jaké míry poskytovatelé služeb konverze měny dodržují informační povinnosti stanovené v článcích 3a a 3b tohoto nařízení a vnitrostátní právní předpisy, kterými se provádějí čl. 45 odst. 1, čl. 52 odst. 3 a čl. 59 odst. 2 směrnice (EU) 2015/2366, a zda tato pravidla zvýšila transparentnost poplatků za konverzi měny;
- f) hodnocení, zda a do jaké míry se poskytovatelé služeb konverze měny potýkají s problémy při praktickém uplatňování článků 3a a 3b tohoto nařízení a vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádějí čl. 45 odst. 1, čl. 52 odst. 3 a čl. 59 odst. 2 směrnice (EU) 2015/2366;
- g) analýzu nákladů a přínosů komunikačních kanálů a technologií, jež využívají poskytovatelé služeb konverze měny nebo jež mají poskytovatelé služeb konverze měny k dispozici a které mohou dále zlepšit transparentnost poplatků za konverzi měny, včetně hodnocení toho, zda existují určité kanály, které by měli mít poskytovatelé platebních služeb povinnost nabízet pro zasílání informací uvedených v článku 3a; tato analýza obsahuje rovněž posouzení technické proveditelnosti zveřejňování informací podle čl. 3a odst. 1 a 3 tohoto nařízení současně před iniciací každé transakce u všech možností konverze měny, jež jsou dostupné v bankomatu nebo v místě prodeje;
- h) analýzu nákladů a přínosů zavedení možnosti, aby plátcí blokovali v bankomatu nebo v místě prodeje možnosti konverze měny nabízené jinými subjekty, než je poskytovatel platebních služeb plátce, a změnili v tomto ohledu své preference;
- i) analýzu nákladů a přínosů zavedení požadavku, aby poskytovatel platebních služeb plátce uplatňoval při zúčtování a vyrovnání transakce v rámci poskytování služeb konverze měny ve vztahu k individuální platební transakci směnný kurz platný v okamžiku iniciace transakce.

2. Zpráva uvedená v odstavci 1 tohoto článku zahrnuje alespoň období od 15. prosince 2019 do 19. října 2021. Zohledňuje specifika jednotlivých platebních transakcí, přičemž rozlišuje zejména mezi transakcemi iniciovanými v bankomatu a transakcemi iniciovanými v místě prodeje.

Pro sestavení zprávy může Komise využít údaje získané členskými státy ve vztahu k odstavci 1.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/518 ze dne 19. března 2019, kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009, pokud jde o některé poplatky za přeshraniční platby v Unii a poplatky za konverzi měny (Úř. věst. L 91, 29.3.2019, s. 36).“

Článek 2

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

2. Toto nařízení se použije ode dne 15. prosince 2019, s těmito výjimkami:
- a) čl. 1 bod 6 se použije ode dne 18. dubna 2019;
 - b) čl. 1 body 4 a 5, pokud jde o čl. 3a odst. 1 až 4 a čl. 3b nařízení (ES) č. 924/2009, se použije ode dne 19. dubna 2020;
 - c) čl. 1 bod 4, pokud jde o čl. 3a odst. 5 a 6 nařízení (ES) č. 924/2009, se použije ode dne 19. dubna 2021;
 - d) čl. 1 bod 4, pokud jde o čl. 3a odst. 7 nařízení (ES) č. 924/2009 ve vztahu k čl. 3a odst. 1 až 4 uvedeného nařízení, se použije ode dne 19. dubna 2020;
 - e) čl. 1 bod 4, pokud jde o čl. 3a odst. 7 nařízení (ES) č. 924/2009 ve vztahu k čl. 3a odst. 5 a 6 uvedeného nařízení, se použije ode dne 19. dubna 2021.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. března 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA
